भगवती स्तोत्र

रत्न पुस्तक भण्डार-भोटाहिटी, कान्तिभाडौं, नेपाल

श्री गणेशाय नमः

अथ
गणेशस्तोत्र
प्रारम्भ।

हे गौरीसुत ! हे प्रभो !गणपते ! हे अष्टसिद्धीपते ! हे स्वामी ! गजवक्त्र! हे गुणनिधान ! हे ऋद्धिबुद्धि पते ।। हे लम्बोदर एकदन्त ! बिजुलीझैं क्या चलाक लेखन्या ! मेरा दुःख तरफ् फिरुन् नजर ती संसार सब देखन्या

।।१।। हे विष्णो ! करुणानिधे ! हरघड़ी लक्ष्मी सँगैमा लिन्या । हे विश्वंभर ! हे हरी नरहरी ! हे भक्तिले देखिन्या ।। हे राधापति ! रुक्मिणीपति प्रभो ! हे जानकीका पति ! मेरा दुःख सबै बढ़ा-रिदिनुहोस् बक्सिस् मिलोस् सुख् जति ।।२।। हे शंभो ! शिव ! हे सतीपति ! सधैं शिरमाथि गंगा लिन्या । हे योगी हरिभक्त भक्तहरूका संताप सब् नासन्या।। हे ! शिर्माशशि लाउन्या मृग लिन्या तीन नेत्रले शोभिन्या । हे निर्वाण! अनन्यसेवकमहूँज्ञान्बक्सि-

योस् थिर हुन्या।।३।।हे राजा ग्रहका पिताजि यमका हे अन्धकार्का अरि ! हे छायापति ! हे शनिश्चर-पिता ! को छन् हजूर्का सरी । हे श्री सूर्य जगत्-भरी घुमी-घुमी सबको विचार गर्दिन्या सारा रोगहरू नाश् गराइदिनुहोस् मेरो उपर दुःख दिन्या ।।४।। हे देवी ! दुःखनाशिनी भगवती ! हे विष्णुमाया रमा । हे नारायणि ! शारदे ! गिरिसुते! दृष्टि दिनूहोस् ममा ।। हे दुर्गे ! सब देवताकि जननी ! हे आदिशक्ति माता। प्राऊ पर्छु मलाइ सिद्धि दिनुहोस

सेवक हुँ जाऊँ कता ॥५॥यो पाञ्चायनको स्तुती जउन जन् पढ्छन् घरैमा बसी । तिन्का दुःख विनाश् गरी सुख दिनन् यी देव कम्मर् कसी ॥ यी पाञ्चायनका चरण कमलमा शिलाइ पैल्हे धरी । विस्तार गर्छु म भक्ति श्री हरिजिकी श्लोकबद्ध भाषा गरी ॥६॥ इति श्रीपाञ्चायनस्तुती ॥ सम्पूर्णम् शुभम् ॥

अथ सरस्वती स्तोत्रम्।

सरस्वती मया दृष्टा वीणापुस्तक धारिणी ।। हंसवाहनसंयुक्ता विद्यादानं करोतु मो।।१।। प्रथमं भारती नाम द्वितीयश्च सरस्वती ।। तृतीयं शारदा देवी चतुर्थं हंसवाहिनी ।।२।। पञ्चमं तु जगन्माता षष्टं वागीश्वरी तथा ।।

सप्तमं चैव कौमारी चाष्टमं वरदायिनी ॥३॥ नवमं बुद्धिदात्री च दशम ब्रह्मचारिणी ॥ एकादशं चन्द्रघण्टा द्वादशं भुवनेश्वरी ॥४॥ द्वादशैतानि नमानित्रिसन्ध्यं यः पठेन्नरः।जिह्वाग्रे तस्य वसति ब्रह्मरूपा सरस्वती ॥५॥ ॥ इति सरस्वती स्तोत्र सम्पूर्णम् ॥

श्री दुर्गायै नमः

अथ भगवती स्तोत्र प्रारम्भः

गुप्ती नाम धरीसकी नगरमा पस्न्या बखत्मा पनि । कस्ता रीत्सित कष्ट भोग गरि यहाँ उत्तिर्ण ह्वौंला भनी ।। चिन्ता धेर हुँदा युधिष्ठिरजिका मन्मा लहड्यो गयो । सम्झी झट्ट तहाँ जगत् जननिको स्तव् गर्न लाग्नूभयो ।।१।। मालिक् चौध भुवन्कि जो भगतका खातिर व्रजैमा गई । लीला गर्नु भयो- यशोमतिजिका कोखबाट पैदा भई।।

नन्दैका कुललाइ उज्वल गरी भक्तै उपर प्रेम धरी । कंसका पनि गर्व नाश् हुनगयो जस्का प्रभाव्ले गरी ॥२॥ कंसैले पनि मार्नको मन गरी हात्मा उठायो जस । विद्युत्का सरि रूप धरी गगनमा उड्नूभयो झट् तसै ॥ माला दिव्य र दिव्य वस्त्र जस्का खड्गै छ हात्मा पनि । प्रख्यात छन् तिनलोकमा भगवती बैन्ही हरिकी भनी ॥३॥ दुःखित भै जगदम्बिका चरणको ध्यान गर्दछन् जो यहाँ । पाप्ले मुक्त भएर भक्तहरु ती पुग्छन्

परम्पदम्महाँ ।। गाई धापविषे गिरिन्
यदि भन्या सज्जन जऊन रीत गरी ।
झिक्छन् सोरितले त भक्त दुखमा पर्दा
उतार्छिन् धरी ।।४।। प्रभाव् यस्तो जानी
जगत-जननीका चरणमा । मनैले शिर्
राखी कुरुपति पऱ्या झट् शरणमा ।।
स्तुती गर्न्या मन् भैकन अधिक काँतर
स्वर गरी । स्तवन् गर्छन् शास्त्रे-विधि
सित नयनभर् जल धरी ।।५।। हे दुर्गे
सबलाई वर् पनि दिन्या कौमार्
स्वरुपकी भई।तेज तिम्रो पनि बालसूर्य
सरिको मुख पूणचंद्रै झईं ।। चारै बाहु

चतुर्मुखै अति कठोर श्रेणी पयोधर पनि । धारण गर्नु हुन्या म पर्दछु शरण मंगल् दिनूहोस् भनी ॥६॥ मयूर्का रङ जस्ता अति असल बाला छ करमा । अधिक् खुल्न्या नूपूर मणि जडित पाऊ उपरमा । प्रभाव् लक्ष्मीका झैं गरिकन त घुम्न्या गगनमा । दया तिम्रो पाऊँ भनिकन म पर्छू शरणमा ॥७॥ चार् बाहू बिचमा छ पात्र र कमल घण्टा र चक्रै धनु । लम्बा हातविषे छ पाश् अति असल शोभायमान क्या भनूँ : कुण्डल कान विषे खजित छ

सुनका हीराहरू लाल् जड़ी । शोभा गर्नुहुन्या जगत्-जननीको मांग्छू दया यो घरि ॥८॥ कपाल्मा केश् बन्धन मुकुट पनि धर्न्या अति असल ।शशी लज्जित् गर्न्या मुखकमलको सुन्दर सकल् ॥ अति लामू चुल्ठो सरपसरि झुल्न्या जघनमा । लगायाको सिक्री झुनुझुनुनु गर्न्या गमनमा ॥९॥ अगाड़ी सागर्को मथन गर्दा वासुकिसरि । लपेट्न्या मंदरझैंजघन सुनकी सिक्री कबरी ॥ बड़ो शोभा गर्न्या झलमल भई त्यै जघनमा । हजूर्को हे दुर्गे !

स्वरुप पनि ध्यान् गर्छु मनमा ।।१०।।
ध्वजा धर्न्या सुन्दर मजुर पनि जस्का उपरिमा । कुमारीरुपधारी रहिकन सबै स्वर्गभरिमा । पवित्र गर्छिन् जो पुजन गरदा देवगणमा । कृपा माग्छू मातर म पनि परि तिम्रा शरणमा ।।११।। त्रिलोकको रोग् जस्तो असुर महिषासुर हुन् गयो । दया तीन्लोक्माथि धरि-कन त मारिदिनुभयो ।। उसै माफिक मेरा उपर पनि दुर्गे धरि दया । सहज्मा दुःख् छुट्लान् यदि मकन मंगल् दिनु भया ।।१२।। जया भंछन्

सब्ले विजय पनि नाम् हो हजुरको ।
भगत्का खातिर्मा क्षय गरिदिन्या सब्
असुरको ।। अधिक दुःख पर्नाले घरि
घरि म पर्छु चरणमा । कृपा राखि अंबे
मकन लिनुपर्ला शरणमा ।।१३।। वास्
गर्नू पनि हुन्छ विन्ध्यगिरिमा काली
भनी नाम् धरी । जो दिन्छन् बलिदान
मनुष्यहरुले शास्त्रै-विधान्ले गरि ।।
फेरि श्रीजगदम्बिका-चरण का ध्यान
गर्दछन् जो यहाँ । सन्सार्को सुखभोग्
गरेर पछि फेर पुग्छन् परंपद्महाँ ।।१४।।
प्रातःकालमहाँ ऊठि हजुरको जो जन्

स्मरण् गर्दछन् । फेरि दुःख हुँदा चरण्कमलमा जस्ले त मन धर्दछन् । तिन्माथी करुणा गरी हजुरले संसार का सुख् जति । पूर्णै गर्दिनुहुन्छ पुत्र धनले खूशी रहन्छन् अति ॥१५॥ जंगलमा परदा समुद्र तरदा चोर्ले लगार्दा पनि । आपद् भारि हुँदा सबै हजुरका नाम्ले त टर्छन् भनी ॥ दुर्गा नाम भजी चरणकमलको ध्यान् गर्छ मन्ले जऊन । केही दुख नपाइ जन्म भरि खुप् ऐश्वर्य भोग्ला तउन ॥१६॥ शोभा कान्ति मति धृति पनि हजुर्

विद्या र सिद्धी जति । संध्यारात्रि दया क्षमा जगतमा कान्ति हुन्या फेर अति। हे मातर जगदम्बिके इ जति छन् तिम्रा विभूति भनी । जानी ज्ञानीहरू चरण् कमलमा धर्छन् सदा शिर् पनि ।।१७।। बंधन्मा गिरदा र मोह परदा धन-पुत्र नाश्मा पनि । रोग्को जोर हुँदा ठुलो भय हुँदा कल्याण् मिलोस् लौ भनी ।। ज़स्ले पूजन गर्छ भक्तिरसले तन्मन् हजूर्मा धरी ।उस्माथी करूणा गरी सुखदिन्या सब् दुःख मन्को हरि।।१८।। राज्को नाश भएर दुःखित भई विह्वल

भयाको म छु । संकट नाश हुन्या उपाय अरु क्यै देखितनँ ऐल्हे कछु ।। केवल श्री जगदम्बिके हजुरका ऐल्हे शरणमा परी । साष्टांगै पनि गर्छु लौ घरि घरि भर सब हजुकैं गरी ।।१९।। रक्षा गर्नु हवस् पर्‍याँ विपतमा दासहुँ हजूर्को पनि। भक्तै हूँ म त भक्तवत्सल हजुर आया शरणमा भनी । दर्शन बक्सनुहोस्कमल-नयनलेहेर्नूहवस्हा मीलाइ। त्राही-त्राही मभंछु हे भगवती यो गुप्तवास जानलाई ।।२०।। युधिष्ठिर्को यस्तो स्तुति सुनि बहुत्

खुश् हुन गई । तिनै लोक्की माई भगवती तहीं प्रकट भई । हुकुमगर्छिन् फेरि सुन वचन मेरो कुरुपति । सहज् संकट छुट्लाअब-उपरपर्लाजतिजति ॥२१॥ कृपाले मेरा फेर पृथिविभरका दुश्मन जति । जिती राज गर्न्यैंछौ नगर मनको शोक अब रती । सबै भाई सङ्मा लिइकन तिमी खुशि मनले । विराट्का सङ बस्ता कछु खबर जान्वैन जनले ॥२२॥ सबै मेरा तिम्ले स्तुति पनि गर्‍यौ जौन अहिले । जउन् जन् पाठ गर्दा विपद परदाखेरि

कहिले। दयाराखीउस्कासकलमनको ताप् म हरुँला । विपद्को नाश् पारी धन र जनले पूर्ण गरुँला ।।२३।। प्रातः कालमा सबैरै उठिकन दिन-दिन स्तोत्र यो पाठ जसले। गर्ला सुन्ला सुनाउला खुशिसित म-ऊपर् भक्ति भै प्रेमरस्ले। तेस्लाई वर म दिन्छू सकल जगतको भोग ऐश्वर्य गर्ला । फेरी मेरा कृपाले गरिकन रणमा शत्रु को सेखिहर्ला ।।२४।। राजन् ! भंछू म ऐले तिमिहरु जतिछौ मत्स्यदेशमा त जाऊ। जान्न्याछैनन् कसैले सहजसँग

तहाँ वर्ष दिन यो बिताऊ। भन्न्या रक्षा सबैको गरिकन वरदान धर्मराज् लाइ दीई। पाल्नू भो धाममा फेर् जगतकि जननी अन्तरैध्यान लीई ॥२५॥ अंतरध्यान भइन् जसै भगवती राजा खुशीले गरी। पाशा रत्न समानका र थरकी काखीविषे झट् धरी। ब्राह्मणझैं मुरती लीई कुरुपति सब्का अगाड़ी महाँ। मत्ता हात्तिसरी गमन् पनि गरी पौंच्या विराट् छन् जहाँ ॥२६॥

इति श्रीभगवती स्तोत्र समाप्त।

॥ श्री निर्गुण भजन ॥

भज मन नारायण रघुवीर गोविन्दम्॥
प्रथम अवतार प्रभू मत्स्यरूप धारणम्।
संख चक्र गदा पद्म संखा सुर छेदनम् ॥भ०१॥ द्वितीय अवतार प्रभु कमठरूप धारणम् । सुर असुर सहायभये मंदराचल धारणम्॥भ०२॥ तृतीय अवतार प्रभु वराहरूप धारणम्। दैत्य हिरण्याक्ष मारि वेद पृथिवी पालनम्॥भ०३॥ चतुर्थ अवतार प्रभु नृसिंहरूप धारणम् ॥ खम्ब फोरि

प्रकट भये भक्तबाल रक्षणम् ।।भ०४।।
पंचम अवतार प्रभु वामनरूप धारणम्।
तीन पद पृथिवि लिये भक्त बली
तारणम् ।।भ०५।। षष्ठ अवतार प्रभु
परशुरामरूप धारणम्। पितृ वचन सत्य
किये क्षत्रि सकल नाशनम् ।।भ०६।।
सप्तम अवतार प्रभु रामरूप धारणं
गृहको त्यागि बनको गये रावणादि
पातनम् ।।भ०७।।अष्टम अवतार प्रभु
कृष्णरूप धारणं। बालकेलि बहु भये
कंसासुर मारणं।।भ०८।।नवम् अवतार

प्रभु बुद्धरूप धारणं । नष्ट धर्म प्रकट
भयो साधुजन-पालनम ॥भ०९॥

दशम

अवतार प्रभु कल्किरूप धारणं। म्लेच्छ
सकल ध्वंस भये धर्म प्रतिपालनम्
॥भ०१०॥

*

पुस्तक पाइने ठेगाना
रत्न पुस्तक भण्डार
भोटाहिटी, काठमाडौं, नेपाल

॥श्री॥

श्रीसूर्याष्टकम्

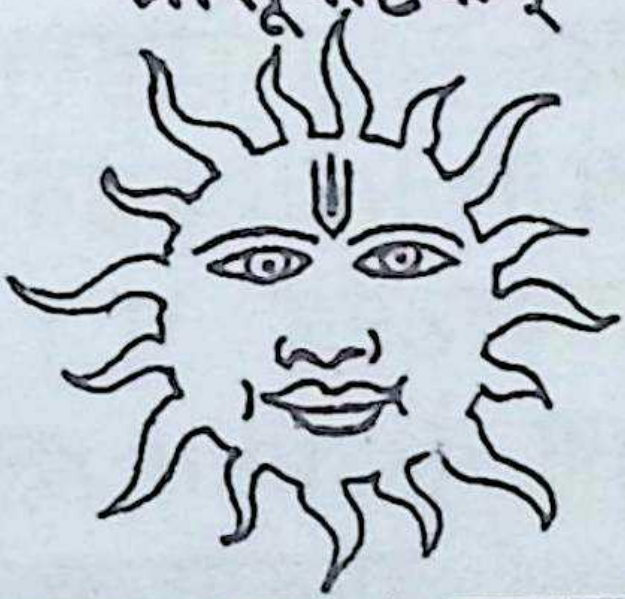

श्री गणेशाय नमः । साम्ब उवाच । आदिदेव ! नमस्तुभ्यं प्रसीद मम भास्कर!॥दिवाकर! नमस्तुभ्यं प्रभाकर नमोऽस्तुते ॥१॥ सप्ताश्व-रथमारुढं प्रचण्डं कश्यपात्मजम् । श्वेतपद्म

देवं तं सूर्य प्रणमाम्यहम् ॥२॥ लोहितंरथमारूढ़ंसर्वलोकपितामहम्। महापापहरं देवं तं० ॥३॥ त्रैगुण्यं च महाशूरं ब्रह्म-विष्णुमहेश्वरम्। महा-पापहरं देवं तं० ॥४॥ बृहितं तेजःपुञ्जं च वायुराकाशमेव च। प्रभुस्ते सर्वलोकानां तं० ॥५॥ बन्धूकपुष्प संकाशं हारकुण्डलभूषितम्। एकचक्रधर देवं तं० ॥६॥ त सूर्य जगत्कर्तारं महातेजः प्रदीनम। महापापहरं देवं तं० ॥७॥ तं सूर्य

जगतां नाथ ज्ञानविज्ञानमोक्षदम् । महापापहरदेवं तं० .॥८॥ सूर्याष्टकं पठेन्नित्यं ग्रह पीड़ाप्रणाशनम् । अपुत्रो लभते पुत्रं दरिद्रो धनवान भवेत ॥९॥ आमिषं मधुपानं च यः करोति रवेदिने । सप्तजन्म भवेद्रोगी जन्म-जन्म दरिद्रता ॥१०॥ स्त्री तैलमधुमांसानि यस्त्यजेत्तुरवेदिने । न व्याधिशोकदारिद्र्यं सूर्य लोकं स गच्छति ॥११॥ इति श्री शिवप्रोक्तं सूर्याष्टकंसमपूर्णम्॥३॥

*

श्री रुद्राष्टकम्

नमामीशमीशाननिर्वाणरूपं, विभुं
व्यापकं ब्रह्मवेदस्वरूपम्। अजं निर्गुणं
निर्विकल्पं निरीहं, चिदाकाशमाका-
शवासं भजेऽहम्॥१॥ निराकारमोंकार
-मूलं तुरीयं, गिराज्ञानगोतीतमीशंगिरी
शम्। करालं महाकाल-कालं कृपालं
गुणागार संसार पारं नतोऽहम्॥२॥
तुषाराद्रिशंकासगौर गभीरं,
मनोभूतकोटिप्रभासं शरीरम्।
स्फुरन्मौलिकल्लोलिनीचारुगंगा,
लसद्भालबालेन्दू कण्ठे भुजंगा॥३॥

चलत्कुण्डलं शुभ्र नेत्र विशालं,
प्रसन्नाननं नीलकण्ठ दयालुम् ॥
मृगाधीशचर्माम्बरं मुन्ड
मालं, पियं शंकर सर्वनाथं भजामि
॥४॥प्रचण्ड प्रकृष्टं प्रगल्भं परेशं,
अखण्डं अजं भानुकोटिप्रकाशम्॥
त्रयोशूलनिर्मूलनं शूलपाणिं, भजेऽहं
भवानीपति भावगम्यम् ॥५॥
कलातीतकल्याण कल्पान्तकारी,
सदासज्जनानन्ददातापुरारिः॥चिदा-
नन्द सन्दोह मोहाहरी, प्रसीद
प्रसीद! प्रभो मन्मथारिः॥६॥

न यावद् उमानाथ पादारविन्दं, भजन्तीह लोके परे वा नराणाम्॥ न तावत्सुखं शान्तिसन्तापनाशं, प्रसीद प्रभो ! सर्वभूताधिवासम्॥७॥ न जानामि योगं जपं नैव पूजां, नतोऽहं दास सर्वदा देव ! तुभ्यम्॥ जराजन्मदुःखौघतातप्यमानं, प्रभो पांहि आपन्नमामीश! शम्भो ॥८॥ रुद्राष्टकमिदं प्रोक्तं विप्रेण हर तुष्टये॥ ये पठन्ति नरा भक्त्या तेषां शम्भुः प्रसीदति॥९॥

इति श्रीगोस्वामीतुलसीदासकृतं श्रीरुद्राष्टकंसम्पूर्णम्

श्रीसङ्कटाष्टकस्तोत्रम्

श्री गणेशाय नमः।। नारद उवाच।। जैगीषव्य ! मुनिश्रेष्ठ ! सर्वत्र ! सुख दायक ।। आख्यानानि सुपुण्यानि श्रुतानि त्वत्वसादतः ।।१।। न तृप्ति मधिगच्छामि तव वांगमृतेन च।। वदस्वैकं महाभाग । सङ्कटाख्यानमु-त्तमम् ।।२।। इति तस्य वचः श्रुत्वा जैगीषव्योऽब्रवीत्ततः । सङ्कटनाशनं स्तोत्रं शृणु देवर्षिसत्तम ।।३।। द्वापरे त पुरावृत्ते भ्रष्टराज्यो युधिष्ठरः ।। भ्रतृभिः सहितो राज्य र्निवेद परमं गतः ।।४।। तदानीं तु ततः काशीपुरीं

याता महामुनिः । मार्कण्डेय इति ख्यातः सह शिष्यैर्महायशाः ॥५॥ त्तं दृष्ट्वा स समुत्थाय प्रणिपत्य सुपूजितः । किमर्थं म्लानवदन ! एतत्वं मां निवेदय ॥६॥ युधिष्ठिर उवाच॥ सङ्कट मे नहत्प्राप्तमेतादृग् वदनं ततः। एतन्निवारणोपायं किञ्चिद् ब्रूहि मुने मम ॥७॥ मार्कण्डेय उवाच॥ आनंद कानने देवी सङ्कटां नाम विश्रुता ॥ वीरेश्वरोत्तरे भागे पूर्वे चंद्रेश्वरस्य ज ॥८॥ शृणु नामाऽष्टकं तस्याः सर्वसिद्धीकरं नृणाम् । संकटा प्रथमं

द्वितीयं विजया तथा ॥९॥ तृतीयं कामदा प्रोक्तं चतुर्थं दुखःहारिणी ॥ शर्वाणी पञ्चमं नाम षष्ठं कात्यायनी तथा ॥१०॥ सप्तमं भीमनयना सर्व-रोगहराष्टकम्॥ नामाष्टकमिदं पुण्यं त्रिसन्ध्यं श्रद्धंयान्वितः ॥११॥ यः पठेत् पाठयेद्वाऽपिनरो मुच्येत सङ्क-टात् ॥ इत्युक्त्वा तु नर श्रेष्ठमूषिर्बा-राणसींययौ ॥१२॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा नारदो हर्षनिर्भरः॥ ततः सम् पूज्य तां देवी वीरेश्वरसमन्विताम ॥१३॥भुजैस्तु दशभिर्युक्तांलोचनत्रय

भूषिताम् ।। मालाकमंडलुयुतां पद्म-
शंखगदायुताम् ।।१४।। त्रिशूलडम्बरु
धरां खंगचर्मविभूषिताम् ।। वरदाभय-
हस्तां तां प्रणम्य विधिनन्दन !।।१५।।
वारत्रयं गृहित्वा तु ततो विष्णुपुरं
ययौ ।। एतत्स्तोत्रस्य पठनं पुत्र पौत्र
विवर्धनम् ।।१६।। संकष्टनाशनं चैव
त्रिषु लोकेषुविश्रुतम् । गोपनीयं प्रयत्ने
न महा बंध्याप्रसूतिकृत् ।।१७।।

इति श्री पद्मपुराणे संकटानामाष्टक संपूर्णम्

मुद्रक : मॉडर्न दीपक प्रेस
एस० १७/२७२ नदेसर, वाराणसी

ठूलो र सानो

असली

श्री स्वस्थानी व्रत-कथा

तथा

अरू सब धार्मिक

पुस्तकहरूको लागि

सम्झनुहोस्

✦

रत्न पुस्तक भण्डार

भोटाहिटी, काठमाडौं

नेपाल

मुद्रक : मॉडर्न दीपक प्रेस, नदेसर, वाराणसी फोन : 0542-2502048, 2500894